A N U L S P O R

Football

Succesul Diviziei Naţionale

Preponderenţa footballului bucureştean

Anul 1932, cel de al treilea de existenţă autonomă a footballului românesc, fără să prezinte strălucirea celui precedent, a însemnat totuş o etapă importantă în acţiunea de difuziune a popularului joc. Fără îndoială că, din punct de vedere al opiniei generale, rezultatele echipei naţionale, constituesc criteriul precumpănitor în judecarea acţiunii unei instituţii technice sportive.

Şi tocmai fiindcă aceste rezultate au cauzat — într'un interval extrem de scurt — satisfacţii optime (ca victoria contra Franţei) şi decepţii dezolante (ca înfrângerile din partea Bulgariei şi Poloniei), activitatea anului 1932 — fireşte — nu poate fi retrospectiv privită fără o apreciabilă doză de tristeţe.

Dar dacă victoriile contra Austriei (două: 4:1 şi 1:0), Greciei (3:0) şi Franţei (6:3) nu pot face să se uite înfrângerile dela Bulgari (0:2), dela Jugoslavi (1:3) şi dela Polonia (0:5). nu înseamnează că trebuiesc trase concluzii pesimiste în ce priveşte clasa footballului nostru. Aceasta, ca şi clasa vecinilor noştri învingători azi dar învinşi de noi eri, este staţionară.

Intr'adevăr nici un factor important n'a intervenit dela un an la altul spre a ridica sau scădea nivelul calitativ al jocului nostru.

Aceiaşi lipsă de cluburi mari în adevărata accepţie a cuvântului, aceiaşi lipsă de îndrumători technici, aceiaşi lipsă de antrenori, contrabalansată de aceiaş bună intenţie şi de acelaş spirit de sacrificiu material din partea câtorva însufleţiţi, de aceleaş superioare calităţi fizice şi technice individuale specifice jucătorului nostru, de aceleaşi străduinţe homerice ale câtorva oficiali de a produce o ameliorare.

Imbunătăţirea calitativă a jocului nu poate veni decât dela antrenori pe cari aşa zisele cluburi mari, trebue neapărat să-i aducă.

Ripensia, cât timp a avut un antrenor (fie el şi mai modest) a realizat rezultate frumoase dispunând de un stil de joc care s'a impus spectatorilor de pretutindeni. Aceiaş Ripensia, după concedierea antrenorului, a ajuns să lupte din răsputeri spre a învinge pe Tricolorul din Ploeşti şi să fie înfrântă de Gloria din Ardeal.

Dar aceasta e o chestiune de importanţă care-i rezervă articole speciale.

Să revenim la activitatea noastră internaţională.

Dacă reprezentativa a disputat şapte jocuri, a utilizat în schimb un efectiv foarte redus. Numai şase jucători noui au fost consacraţi internaţionali: Schwartz, Lacatoş, Bindea şi Cotormany dela Ripensia Pullok dela Crişana şi Gain dela Universitatea.

Dintre aceştia patru au debutat contra Austriei la Linz.

Pe cât se pare formaţia naţională va fi complect revizuită în anul ce vine.

Cluburile au desfăşurat şi ele o activitate internaţională destul de bogată. Ruperea relaţiilor cu Ungaria, survenită la 29 Maiu, a stânjenit-o într'o largă măsură.

Vizita campionului Ungariei, Ferencvaros la Timişoara şi Arad a fost desigur unul dintre cele mai importante evenimente, atestat de altfel şi de prezenţa celor 5400 plătitori veniţi să aplaude victoria (destul de modestă de altfel: 3-1) asupra Ripensiei.

Ca şi în anul trecut clubul Atletic Oradia şi Ripensia au reuşit să închee turnee în Franţa. De data aceasta un al treilea club Crişana din Oradia a luat drumul străinătăţii, beneficiind de preţiosul concurs al fraţilor Vâlcov.

Toate trei cluburile noastre reuşesc rezultate bune, creind astfel debuşeuri bine venite pentru cei forţaţi la inactivitatea autohtonă.

Dar dacă din punct de vedere al manifestărilor internaţionale anul 1932 nu a fost la înălţimea anului constitue un mare pas făcut înainte
1931, activitatea intensă desfăşura
pe domeniul ameliorării calitative şi
Federaţia de football neprecupe-
cantitative.
ţind nici un sacrificiu a desfăşurat o febrilă propagandă pentru difuziunea footballului în provincie.

A creat competiţiuni, a provocat emulaţiuni, acolo unde activitatea sportivă părea adormită, a trezit simpatii în oficialitatea provincială pentru football, a desvoltat spiritul de iniţiativă, acolo unde ideea sportivă era în germeni.

In urma acestei laborioase activităţi numărul cluburilor afiliate a crescut cu 50.

Cupa „Brezeanu" organizată de Liga de Sud a provocat o adevărată revoluţie în viaţa micilor oraşe din Muntenia şi Dobrogea.

Anumite regiuni ale ţării au fost chemate la o viaţă sportivă organizată — de cari duceau lipsă — prin creearea districtelor Turnu Severin, Alba Iulia, Sighetul Maramureşului, Bacău.

Toată această operă de difuziune a footballului nu este terminată. Ea continuă după un plan a cărei realizare a fost repartizată pe mai mulţi ani.

Pentru asigurarea unei desvoltări calitative în 1932 s'au introdus cele două mari reforme anunţate din 1931:

Sistemul italian în ce priveşte raporturile dintre jucători şi cluburi şi divizia naţională. Aceste reforme sunt într'o foarte strânsă legătură.

Cu rezultatele primului tur al Diviziei naţionale „Gazeta" s'a ocupat pe larg în mai multe articole Concluzii definitive nu se pot trage decât după consumarea celui de al doilea tur. Se poate totuş afirma că reforma primită cu o excesivă neîncredere s'a impus dela început şi că existenţa ei este asigurată.

Fără îndoială însă că după primul an de încercare, i se vor aduce modificările de rigoare. Până atunci putem spune că din punct de vedere al interesului suscitat în public, Divizia a întrecut şi cele mai optimiste aşteptări, realizând reţete cu totul neobişnuite în istoria campionatului românesc.

Roadele Diviziei din punct de vedere al ameliorării calitative nu se pot vedea încă. Pentru football „generaţia spontanee" rămâne un termen necunoscut.

Pe ele le aşteaptă în primul rând însă iniţiatorul reformei şi credem că le va avea pentru că în acest scop concurează echipele cele mai alese ale footballului românesc.

In anul 1932 s'a desfăşurat ultimul campionat naţional după formula vechee a jocurilor eliminatorii dintre campionii ligilor.

Glorioasa echipă bucureşteană „Venus" a reuşit să dobândească titlul naţional pe care l-a deţinut în 1921 şi în 1928.

A doua competiţiune oficială după noi de o importanţă egală cu campionatul, Cupa României pare a nu se bucura de tot concursul cluburilor şi oficialilor.

Cupa României, câştigată în 1931 de Liga de Nord după o luptă memorabilă cu Liga de Sud (1:0 din 11 m) nu s'a adjudeccat în anul acesta.

După ce în eliminatorii Vestul a învins Centrul (1:0) şi Sudul Estul (3:1), Vestul s'a calificat pentru finală, câştigând contra Sudului (4:2).

Finala urma să se dispute la Cluj între deţinător (Liga de Nord) şi (Liga de Vest).

Frământările survenite în ultimul timp, frământări cari ameninţau însăşi existenţa acestei instituţii atât de bine organizate şi atât de activă, au făcut ca finala Cupei României rsă nu aibă loc. Despre soarta Cupei nu se poate preciza nimic.

Factorii importanţi ai conducerii footballului nostru s'au angajat într'o luptă care nu-i poate fi decât dăunătoare.

Fie ca anul 1933 să readucă liniştea şi înţelegerea atât de necesare marilor realizări pe care Federaţia de Football e chemată să le îndeplinească şi pe care, prin activitatea ei de până astăzi ne-a dovedit că le poate îndeplini.

AVIS

Lupte

Spre o consolidare?

Lupta greco-romană, atât de vitregită în ultimul timp, a cunoscut în cursul anului 1932 câteva frumoase reveniri. In Ardeal, în special, reuniunile de specialitate au fost destul de numeroase. La Lugoj, la Cluj, la Oradea Mare şi la Timişoara, s'au organizat mai multe competiţiuni de selecţionare, iar luptătorii de valoare au fost opuşi unor reprezentative maghiare. Românii au eşit mai totdeauna victorioşi. In special întrecerea de la Timişoara s'a soldat cu un real succes al culorilor noastre.

Către sfârşitul anului, d. Camil Manuilă, preşedintele Federaţiei respective, a făcut posibilă deplasarea la Istambul a unei puternice formaţii româneşti, spre a participa la campionatele balcanice. România s'a clasat a doua, după Turcia, ai cărei reprezentanţi sunt luptători încercaţi. Luptătorii români au cucerit victoria în trei categorii şi au ocupat locurile al doilea şi al treilea, în celelalte.

Box

Amatorismul în progres; profesionismul stagnează

Criza, care s'a răsfrânt asupra tuturor domeniilor de activitate umană, a lovit şi în avântul, de vertiginoasă ascensiune, al boxului român.

O criză mai mult în profunziune şi în ritmul mişcării, încetinindu-l.

Progresul de suprafaţă a continuat cu vigoarea din trecut.

A sporit, până la dublare, numărul amatorilor. In Bucureşti, ca şi în principalele centre provinciale. Cifrele constituesc un criteriu de apreciere fără posibilitate de replică. Controlând registrele federaţiei se poate uşor verifica faptul îmbucurătoarei sporiri a rândurilor amatorilor. Campionatele regionale au strâns cel mai mare număr de concurenţi. In capitală s'a trecut de 100. Calitatea boxului exhibat de aceşti amatori a fost o adevărată revelaţie. Elemente riguros selecţionate, cu reale aptitudini, supuse unei pregătiri demnă de laudă. Desele reuniuni amatoare, găzduite prin diferite cartiere ale capitalei, au ajutat şi propaganda şi iniţierea boxeurilor amatori. Cluburile C. F. R., Jean Constantinescu, Herdan, Lucian Popescu, Macabi, Ringul, Turda, Tirul, Y. M. C. A. au depus o harnică muncă, încununată de roade îmbucurătoare. In fruntea lor a stat clubul C. F. R., care prin posibilităţile sale vaste, nu s'a limitat la contribuţia dată în capitală. A organizat o seamă de deplasări în provincie şi a înfiinţat aproape 30 de filiale. O propagandă de un foarte util randament.

In provincie dificultăţile au fost aproape insurmontabile. In Basarabia au fost de o strivitoare greutate. La fel în Constanţa, unde s'au spulberat înjghebările unui debut făgăduitor.

Centrele din Ardeal, Bucovina, Moldova, Dunărea de Jos şi Oltenia au ţinut piept tuturor valurilor distrugătoare, organizând reuniuni de preţioasă contribuţie. Cea mai frumoasă activitate a depus-o însă Banatul. Aci s'a lucrat mult şi spornic.

Poate că s'ar fi făcut peste tot mai mult, dacă federaţia ar fi acordat un sprijin efectiv. Sprijinul cel mai eficace se cifrează însă în sume de bani, cari au lipsit, veniturile forului central scăzând simţitor.

Inainte de a închide capitolul e necesar să cităm numele câtorva elemente de incontestabil talent, ca: David, Mănescu, Nistor, Osca, Rogozeanu, Stănciulescu.

Cealaltă ramură, profesionismul, a dus-o mai greu. Firesc. Profesionismul necesită un cadru de desfăşurare infinit mai pretenţios. Ceiace a handicapat enorm activitatea, a fost absenţa unui local propriu organizărilor în cursul iernei. Dărâmarea circului Sidoli a văduvit boxul profesional de singurul local adaptabil marilor întruniri.

S'a încercat lansarea sălei Coloseum Gib. Experienţa — făcută cu prilejul campionatelor Munteniei — a eşuat. Un organizator curajos, d. A. Niculescu, a căutat să adăpostească boxul profesional sub pânzele marelui cort al circului Kludsky. A recoltat un mare succes sportiv, un record de asistenţă şi... o pagubă de 120.000 de lei.

Reuniunile profesioniste au fost deci mult mai puţine, ca în alţi ani. S'au ţinut câteva, în primele luni ale lui 1932, la circul Sidoli, fără ca vreuna să atingă nivelul unei adevărate gale de mare atracţie, cum ne obicinuisem în alţi ani. In schimb Arenele Romane au furnizat cadrul câtorva gale de occidentală însemnătate. Ele au pivotat în jurul popularităţei cucerită de Spakow, în urma frumoaselor rezultate, căpătate în Franţa.

Au contribuit la consolidarea reputaţiei boxului profesional, în largă măsură, celelalte vedete ale ringului român: Lucian Popescu, Axioti, Doculescu, Covaci, G. Stamate. Cel de al doilea a repurtat o impresionantă biruinţă asupra lui Gandon. S'au consacrat şi câteva elemente tinere, de reală valoare. Toma Aurel prin recentul match, susţinut la Paris contra lui Mendiola. Râpeanu prin victoria repurtată asupra lui Chalange. I. Gorun prin matchul contra lui Toma Aurel. Acum în urmă V. Stoian, un comingman de mare viitor.

Toate aceste performanţe onorabile n'au putut stăvili criza profesionismului, criză determinată, în principal, de lipsa unui local de iarnă.

Astfel s'a ajuns la un adevărat exod. Actualmente îşi încearcă norocul, la Paris 7 dintre cei mai buni boxeuri români: Lucian Popescu, Covaci, Fulea, Nelu Oprescu, Milea, Toma Aurel şi Râpeanu. Axioti va pleca zilele acestea cu aceiaşi destinaţie. Spakow probabil că ne va părăsi şi el în curând.

Pe scurt: eforturi, încununate de un apreciabil succes, în rândurile amatorilor; stagnare la profesionişti.

Să nu se uite însă că motorul vital al oricărui sport îl formează amatorismul. Dacă el funcţionează mulţumitor chezăşia biruinţelor viitoare, mai depline, este asigurată.

P.

Aviaţie

Activitate prodigioasă pe tărâm internaţional

România pe tabloul recordurilor mondiale

In domeniul sborurilor, anul 1932 ne-a hărăzit primele succese de dimensiuni internaţionale dar şi una din cele mai grele pierderi suferite de aviaţia noastră. Anul 1931 a corespuns săvârşirei din viaţă a iluştrilor Romeo Popescu şi Octav Oculeanu. Anul ce se sfârşeşte nu ne-a cruţat, aducându-ne moartea lui Ionel Ghica, recordman pe distanţa Bucureşti-Saigon-Bucureşti.

Din fericire, reves-ul medaliei este zugrăvit în culori dintre cele mai trandafirii, datorită temerităţii altor sburători, mai norocoşi decât colegii lor sacrificaţi pentru o cauză mare.

SMARANDA BRAESCU

O româncuţă sdravănă, tenace şi dornică de a se afirma, Smaranda Brăescu, face parte din falanga acelora cari privesc moartea în faţă şi sfidând pericolele înţeleg să-şi pună viaţa în primejdie, spre a încorona numele ţărei cu un nimb de glorie.

Smarandei Brăescu îi revine marea cinste de a fi deschis României, cartea recordurilor mondiale. Paraşutistă convinsă, s'a făcut luntre şi punte pentru a ajunge în situaţia de a-şi încerca puterile, în domeniul lansărei cu paraşuta. Eforturile şi sacrificiile ei au fost încununate de cel mai strălucit succes în Statele Unite, reuşind să-şi apropie titlul de recordman mondial în această specialitate. Şi de notat că, Smaranda Brăescu nu deţine numai recordul femenin ci şi pe cel masculin, întrucât performanţa ei este cu mult superioară celeia reuşită vreodată de un bărbat.

Inceputul făcut de Smaranda Brăescu a fost de bun augur întrucât

INGINERUL COCIAŞU I-A IMITAT EXEMPLUL

Inginerul Ionel Cociaşu, un virtuos al manşei a devenit, în cursul anului ce ne-a părăsit, recordman mondial în sborul de durată în avionetă. Pe Klem-ul ce şi l-a adus din străinătate, inginerul Cociaşu a reuşit să depăşească destul de larg, dar cu uşurinţă, recordul ce fiinţa pe tablourile mondiale. Performanţa fiind oficial controlată, iar rezultatele ei înaintate Federaţiei internaţionale, forul suprem a omologat recordul şi Ionel Cociaşu a luat loc în rândul marilor sburători ai lumei.

RECORDUL CAPITANULUI PANTAZI

Către sfârşitul anului, în primele zile ale lunei Octombrie, căpitanul Mihail Pantazi, profesorul de sbor al şcoalei A. R. P. A. a adus ţărei un nou titlu de glorie, datorită recordului internaţional pe care l-a stabilit în hidroavion uşor.

Incercarea s'a făcut la Constanţa şi căpitanul Pantazi a întrecut cu mai mult de 30 minute, recordul de durată pe care regretatul Lalouette îl stabilise acum câţiva ani. Isprava sburătorului român a fost făcută cu o uşurinţă extraordinară, căpitanul Pantazi având încă rezerve în momentul când a venit la amerizare.

Succesul căpitanului Pantazi se răsfrânge şi asupra industriei româneşti, datorită faptului că recordul a fost realizat pe un aparat de provenienţă şi construcţie românească.

ECHIPAJUL MANOLESCU—BOTEZ

A realizat ultima ispravă de valoare internaţională, bătând recordul de viteză pe distanţa Roma-Bucureşti, stabilit anul trecut de perechea italiană. Giordano-Bonino, apropiindu-şi cupa „Valentin Bibescu", pusă în competiţiune de preşedintele Federaţiei internaţionale.

După performanţele realizate în de cursul anului 1932, este de aşteptat ca următoarele 12 luni să ne dea dese ocazii de a ne ocupa de aviaţia românească.

PEGOUD

Turism

Activitate redusă

In cursul anului 1932, turismul a trecut şi el prin inevitabila criză care bântue toate sporturile.

Cel mai cercetat masiv, rămân tot Bucegii. Peste 3000 de persoane au escaladat în anul acesta frumoasele coaste ale Jepilor, Caraimanului şi Bucsoiului.

Un adevărat succes a obţinut, o ramură a turismului, grempismul.

Căţărătorii pe stânci prăpăstioase, au dus un adevărat războiu de recorduri şi trebue să menţionăm cu multă bucurie că aceste excursiuni imprudente, au fost terminate cu un deosebit succes; toţi participanţii ajungând teferi, la ţinta excursiunii lor.

Dintre aşii grempismului, care au cercetat nenumăratele sistoace trebue să menţionăm pe vechii turişti: N. Dimitriu, Cr. Dedula, E. Stoian, Stoenescu etc. (Rog pe ceilalţi — scăpaţi din vedere — să mă ierte de faptul că nu i-am menţionat). Cea mai cercetată vale pentru grempişti a fost o sistoacă din Caraiman, şi anume Valea Seacă, poate cea mai abruptă „prăpastie" din întregii Carpaţi ai României.

Un alt turist, scriitorul acestor rânduri a efectuat anul acesta o excursiune „aeriană" în Bucegi. Acest gen de excursiune, primul în felul lui, a fost făcut fără escală pe o avionetă în tovărăşia pilotului-turist ing. Frim.

In domeniul construirei caselor de adăpost o oarecare activitate a fost marcată. Societatea turistică „Admir" de sub conducerea destoinicului turist dr. Dumitrescu, a reparat în masivul Piatra Craiului o bună casă de adăpost pe plaiul Grindului.

Deasemenea soc. Turistica din Braşov a construit o admirabilă casă de adăpost pe Pietrele Mari, în faţa Postăvarului. Casa este des cercetată de turiştii-skieuri.

O propagandă frumoasă este fără îndoială cartea d-lui Bădăuţă intitulată „Privelişti româneşti". Această operă, unică în felul ei, prinde în câteva zeci de imagini tot ce are România mai frumos din punct de vedere turistic.

I. SAVESCU

Atletism

Cascada recordurilor

Despre activitatea din cursul anului 1932 cititorii au putut afla urmărind dările de seamă care au expus pe larg realizările înfăptuite în fiecare probă. Pentru acest motiv, găsim necesar ca de data aceasta să nu mai revenim asupra performanţelor, ci să concretizăm prin cifre o activitate căreia după cum se va vedea nu i se poate reproşa nimic.

Vom înfăţişa mai jos câteva date concludente, cari vor avea darul să orienteze pe specialist ca şi pe un neofit.

In primul rând, cititorii vor găsi lista exactă a recordurilor ameliorate, interesantă pentru cei cari urmăresc evoluţia performanţelor, nimerită mai ales acum la o încheere de an.

In al doilea rând, vom schiţa în linii generale probele cele mai importante care s'au desfăşurat în cursul anului, prilejul cel mai nimerit de-a se verifica o activitate. Din acest succint dar concludent tablou, cititorii vor avea posibilitatea să se convingă de realizările înfăptuite în cursul anului.

Nu putem spune că tot ce s'a făcut pe tărâmul atletismului constitue perfecţiunea. Recunoaştem că situaţia acestui frumos sport este precară şi că mai sunt încă multe goluri de umplut. Socotim însă ca puerilă încercarea unora de-a face pe X şi Y responsabili ai crizei atletice.

Iată lista oficială a recordurilor naţionale, ameliorate în cursul anului 1932:

A) FEMENINE

80 metri plat: A. Petrovici (S. U. E. F.), 10 s. 2.

100 metri plat: A. Petrovici (S. U. E. F.), 12 s. 8.

Disc (două m.): M. Dahinten (Ol. Br.), 50 m. 58.

Greutate (2 m.): I. Fromm (Ol. Br.), 18 m. 22.

Greutate (1 m.): I. Kreutzer (Ol. Br.), 9 m. 98.

B) JUNIORI

100 metri: G. Usaghi—A. Kovacs (S. U. E. F.), 11 s. 2/10 (egal).

200 metri: G. Usaghi (S. U. E. F.), 23 s.

Lungime: I. Lupan (C. A. T.), 6 m. 48.

Triplu salt: C. Herold (Astra Br.) 13 m. 15.

Prăjină: C. Herold (Astra Br.) 3 m. 30.

110 m. garduri: C. Herold (Astra Br.) 16 s. 8/10.

Suliţă: Hockel (Chinezul) 51 m. 98.

4 x 100 m.: Club. Atletic Timişoara 47 sec.

c) SENIORI

Decathlon: G. Csegezi (Ol. Br.) 6449.2 puncte.

Greutate (1 m.): A. Fritz (C. A. A.) 14 m. 45.

Greutate (2): M. Buciuc (S. U. E. F.) 24 m. 65

Suliţă (2 m.): Soos (C. A. C.) 50 19.

100 yardzi: C. Beju (V. Dacia) 10 s. 1/10.

400 metri: Fr. Nemes 51 s. 2/5.

10 km.: I. Panaite 34 m. 11 s. 2.

20 km.: I. Panaite 1 oră 10 m. 11 s

4 x 100 m.: Echipa României 44 s. 3/10.

4 x 200 m.: Viforul Dacia 1 m. 35 s

4 x 400 m.: Echipa României 3 m. 37 s.

100-200-300-400: Viforul Dacia 2 m. 7 s.

800-400-200-100: Echipa Naţională 3 m. 31 s.

In total deci s'au ameliorat în cursul anului 1932 un număr de douăzeci şi cinci de recorduri şi s'a egalat unul.

CONCURSURILE CU CARACTER NAŢIONAL

a) Campionate naţionale

13—14 August la Braşov: **Campionatele Femenine.**

13—14 August la Braşov: **Campionatul Decathlonului.**

21 Aguust la Timişoara: **Campionatele Juniorilor.**

28 August la Predeal: **Campionatul Pentathlonului.**

4 Septembrie la Braşov: **Campionatul Marathonului.**

18—19 Septembrie la Bucureşti: **Campionatele României.**

20 Septembrie la Bucureşti: **Campionatul de cross-country.**

b) Manifestaţiuni cu caracter naţional şi internaţional

7. August: **Camp. Naţional pe 20 km. la Bucureşti.**

7. August: **Matchul Sofia — Bucureşti la Bucureşti.**

14 August la Braşov: **Matchul femenin Ungaria — România.**

28 August la Predeal: **Cupa Regele Carol II-lea.**

9—17 Octombrie la Atena: **Jocurile atletice Balcanice.**

c) Manifestaţiuni atletice cu caracter naţional organizate de cluburi

10 Mai: **Concursuri Universitare Bucureşti.**

21 Mai: **Concursuri universitare Iaşi.**

3 Iulie: **Concursul Clubului Chinezul Timişoara.**

10 Iulie: **Concursul Clubului Kolping Oradia.**

28 August: **Concursul clubului sportiv Predeal.**

4 Septembrie: **Concursul clubului atletic Arad.**

11 Septembrie: **Concursul clubului Stăruinţa Oradia.**

d) Campionatele Şcolare s'au disputat în următoarele centre regionale

Liga Muntenia pentru şcoalele din Bucureşti.

Liga Dunărea de jos pentru şcoalele din Brăila - Galaţi.

Liga Banat pentru şcoalele din Timişoara.

Liga Mureş pentru şcoalele din Arad .

Liga Ţara Bârsei pentru şcoalele din Braşov.

Liga Oltului pentru şcoalele din Sibiu.

Liga Someş pentru şcoalele din Cluj.

e) Campionate regionale s'au desfăşurat în următoarele reşedinţe de ligi

Bucureşti pentru **Liga Muntenia** (Iulie).

Braşov pentru liga **Ţara Bârsei** (Iulie).

Timişoara pentru liga **Banat** (Iulie).

Cluj pentru liga **Someş** (Iulie).

Oradia Mare pentru liga **Bihor** (Septembrie).

Sibiu pentru liga **Oltului** (Iulie).

Cernăuţi pentru liga **Bucovina** (Septembrie).

Iată redat succint anul atletic 1932, pe care cititorii îl pot găsi mai amănunţit tratat la rubrica **«anul atletic 1932»** pe care am început să-l publicăm mai de mult în coloanele «Gazetei».

CAMOR

Nataţie

Progres vizibil

Numeroase recorduri naţionale doborâte

Natația românească a făcut în 1932, un real pas înainte. Reuniunile organizate în diferitele centre puternice ale ţării, întâlnirile inter-oraşe, vizita unei formaţii ungureşti, precum şi numeroasele întreceri pe Dunăre, au contribuit la consolidarea completului sport de apă. Afară de aceasta, natația românească s'a bucurat în ultimul an, de o conducere pricepută datorită prezenţei în fruntea forurilor a d-lor Mihail Savu şi doctor Aurel Siligeanu. Aceşti doi mari propagandişti au adus un aport considerabil prin reglementarea concursurilor şi încurajarea elementelor de valoare.

Inotătorii, pe de altă parte, şi-au făcut datoria pe deplin, iar descoperirea speranţelor s'a făcut mai uşor datorită insistenţelor depuse de către conducătorii de cluburi. Lipsa lui Werner Borck de numele căruia sunt legate progresele realizate în anii precedenţi a fost resimţită şi suntem convinşi că dacă el ar fi rămas printre noi, saltul de valoare ar fi fost mult mai mare.

Din fericire, insistenţele şi perseverenţa celor mari şi mici a putut înlocui absenţa lui Borck şi datorită muncii depusă în serviciul nataţiei, anul 1932 corespunde unei veritabile cascade de recorduri.

DESCHIDERE INTARZIATA

Sezonul a fost inaugurat oficial, abia în ziua de 16 Iulie prin organizarea unei competiţiuni inter-cluburi. Cu acest prilej s'au relevat câţiva tineri de bună clasă şi, mai ales, s'a putut constata utilizarea pe o scară intensă a crawl-ului. Faptul că sezonul nautic propriu zis a început ceva cam prea târziu, a făcut ca şi întrunirile importante să se ţină la date mai avansate.

MATCHUL CLUJ — BUCUREŞTI

Prima mare dispută nautică a pus în prezenţă pe reprezentanţii oraşelor Cluj şi Bucureşti şi s'a desfăşurat la strand, în zilele de 1 şi 2 August. Echipa ardeleană, foarte bine alcătuită şi beneficiind de serviciile lui Emil Ziegler, cu mult cel mai bun înătător român, a cules o victorie bine meritată, reuşind până la urmă să totalizeze un punctaj net superior celui al bucureştenilor. Partida de water polo ce s'a jucat atunci s'a sfârşit tot cu victoria clujenilor cari nu s'au sfiit să aplice adversarilor o mare porţie de goal-uri.

BRAILA — GALAŢI

Clasica cursă dunăreană s'a alergat în ziua de 7 August şi, pentru prima oară, victoria a revenit unui înătător din Capitală. Emanoil Florescu, căpitanul universitarilor a bătut destul de confortabil pe Teodor Spânu care fusese instalat mare favorit. Invins pe distanţa Brăila—Galaţi, el a câştigat proba prelungită până la Reni, probă la care însă, Emanoil Florescu nu a participat.

M. T. K. LA BUCUREŞTI

In zilele de 12 şi 13 August nataţia bucureşteană a găzduit echipa puternicului club maghiar M. T. K. din Budapesta. Intâlnirea dintre români şi unguri s'a sfârşit cu categorica victorie a oaspeţilor, deşi aceştia au fost handicapaţi în fiecare probă. Ulterior, componenţii formaţiei maghiare, au vizitat Târgul Mureş şi Clujul, învingând, cu aceiaş uşurinţă şi reprezentativele acestor oraşe.

11 RECORDURI IN 2 ZILE

Zilele de 2 şi 3 Septembrie au fost rezervate campionatelor naţionale, cu prilejul cărora s'au deplasat la Bucureşti — campionatele s'au ţinut în bazinul strandului — reprezentanţii oraşelor Cluj şi Târgul Mureş. Majoritatea probelor au fost câştigate de ardeleni, bucureştenii mulţumindu-se numai cu câteva titluri. Caracteristica probelor de campionat a fost format de căderea recordurilor. Concurenţii erau atât de bine pregătiţi încât, în cele 2 zile au fost modificate, nu mti puţin de 11 recorduri.

Aceasta fiind situaţia şi dat fiindcă abia către sfârşitul sezonului înotătorii noştri şi-au regăsit plenitudinea mijloacelor, este de aşteptat ca progresul în domeniul nataţiei să continue.

ROSS.

— Numărul viitor al «GAZETEI SPORTURILOR», va apare *LUNI 2 IANUARIE*, la orele obicinuite.